

lighedens Skyld og for at tilveiebringe en stærkere og klarere Begrænsning vil være nødvendigt at gjøre det til Gjenstand for en Forstrift i Loven, hvorom man imidlertid nok vil kunne blive enig.

Der er en Paragraf, som har været Gjenstand for Udtalelser fra flere Sider, jeg skulde næsten troe fra alle; det er den Bestemmelse i Lovudkastet § 5, at Sager, i hvilke Straffen efter Lovgivningen ikke kan stige høiere end til to Mars offentligt Arbeide, ikke skulle behandles ved Nævningeretterne, men derimod ved de almindelige Netter. Jeg holder mig overbeviist om, at man ved at fæste Diet klart paa, hvad Bestemmelsen tilsigter, vil finde, at den ikke lider af de Mangler, som man har troet at burde lægge den til Last. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgkreds (Klein) har allerede anthydet, at Paragrafen ikke kunde opfattes saaledes, som det synes, at den er bleven opfattet, idet der ikke er Spørgsmaal om andre Tilfælde end saadanne, hvor Straffeloven har bestemt, at Straffen ikke kan stige til over to Mar. Men hvad jeg ret vil henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, det er, at Lovudkastet, og denne Paragraf altsaa ogsaa, er affattet under den nu gjældende Straffelovgivnings Herredømme, og at der altsaa er taget Hensyn til denne. Det, som har været mig magtpaaliggende, var, at betegne det Princip, der skulde iagttages med Hensyn til de Sager, der skulde bringes ind for Nævninger, og med Hensyn til dem, der skulde behandles ved Underretterne, og idet Straffen for første Gang begaaet Thyveri, efter den nu gjældende Lovgivning, stiger indtil 4 Mars offentligt Arbeide, ligger deri klart, at alle Thyverisager ville efter dette Lovudkast under de bestaaende Forhold komme til at gaae ind under Nævningeretterne, alene de Tilfælde undtagne, hvor det er de ringere Thyverier, der, paa Grund af deres Bestaffenhed, komme til at blive belagte med en særdeles ringe Straf, og jeg holder mig derfor forvisset om, at man ikke skal komme til at sige, at Nævningeretterne ikke ville faae Noget at gjøre; de ville ganske vist faae fuldt op at gjøre. Nu tør jeg vel antage det for afgjort, at naar den nye kriminelle Lovbog kommer, ville Straffene

komme til at blive mildere; jeg kan ikke troe Andet, end at man maa erkjende, at de Straffebestemmelser ere usforholdsmæssig haarde, hvorefter Straffen for første Gang begaaet Thyveri er fire Mars offentligt Arbeide, for anden Gang begaaet Thyveri kan blive otte, og for tredje Gang sexten Mars offentligt Arbeide. Jeg anseer det for nødvendigt, at der skeer Forandring heri, men da vil ogsaa, naar Straffelovbogen kommer til at foreligge Rigsdagen, det Hensyn kunne komme til at blive taget dertil, som maatte medføre, eller findes at maatte medføre Bempelser i det, som nu er kommet til at blive foreslaaet under den nu gjældende Straffelovgivnings Herredømme. Der er netop med Hensyn til denne Paragraf flere Punkter, vedrørende Straffelovbogen, som ganske vist ville komme til at faae Indflydelse derpaa. Jeg vil dertil henregne, hvad der idetmindste efter min Overbeviisning er det ene Nette, nemlig at det, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgkreds (Klein) har bemærket, er saandynligt, at man vil give et større Spillerum imellem det Mindste og Største af Straf, der kan paalægges; men for mig er det ogsaa ganske klart, at det er ubilligt, at det ikke beflaer med Nætfærbighed, at tillægge Gjentagelse af en Forbrydelse den bestemte Virkning, at den, som anden Gang har begaaet den samme Forbrydelse, netop skal kunne blive straffet, jeg tør sige, saa overdrevent haarbt, som Tilfældet nu er efter den gjældende Lovgivning. Dette troer jeg ogsaa vil komme til at indvirke paa Bestemmelsen, og der er en Omstændighed til, som ligeledes maa tillægges Vægt. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at man vil erkjende, at det ikke er nogen heldig Regel i vor gjældende Straffelovgivning med Hensyn til en stor Deel Forbrydelser at lade beslægtede Forbrydelser komme til at have den fulde gjensidige Indflydelse til at stærpe Straffen, saaledes at den, der efterat have gjort sig skyldig i Thyveri, kommer til at begaae et Faldt, der kan være ringe nok, med Hensyn til et eller andet Dokument af ringe Vigtighed, skal dømmes som skyldig i anden Gang begaaet Thyveri, ikke at tale om, at man har overført den samme Regel paa Bedrageri, og jeg holder mig derfor forvisset om, med Hensyn til Gjennemførelsen